

ກອງທຶນສົ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ໃນ ສປປ ລາວ – LAFF

ຍຸດທະສາດສໍາລັບການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ຂອງ ສະຖາບັນ ການເງິນຈຸລະພາກທີ່ຮັບເງິນຝາກ ໃນ ສປປ ລາວ

1. ພາກສະເໜີ

ໃນຊ່ວງເດືອນ ສິງຫານ 2019, ໂຄງການ LAFF ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການ ດ້ານການ ບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງໃຫ້ກັບ ສະຖາບັນການເງິນ ຈຸລະພາກທີ່ຮັບເງິນຝາກ ທີ່ເປັນຄູ່ຮ່ວມງານ ໂຄງການ, ຊຶ່ງ ຈຸດປະສົງຫຼັກແມ່ນ ເພື່ອປະເມີນ ໜ້າວຽກໃນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ສະເໜີແນະໃນການ ປັບປຸງ ໜ້າວຽກດັ່ງກ່າວ, ນອກຈາກນັ້ນແມ່ນການແລກປ່ຽນບົດຮຽນທີ່ໄດ້ ຈາກການປະເມີນຄັ້ງນີ້ກັບສະຖາບັນ ອື່ນໆ, ທາງນີ້ກໍ່ເນື່ອງຈາກເຫັນວ່າມີຫຼາຍເດັ່ນທີ່ພົບເຫັນ ຈາກການປະເມີນໃນຄັ້ງນີ້ແມ່ນເປັນປະເດັ່ນສໍາຄັນໃຫ້ກັບ ສາຈ ຕ່າງໆໃນຂະແໜງການເງິນຈຸລະພາກ ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງ. ບົດລາຍງານຫຍໍ້ນີ້ ແມ່ນຍົກໃຫ້ເຫັນເຖິງຜົນ ຂອງການປະເມີນໃນ ໃນຄັ້ງນີ້.

ເນື້ອໃນຂອງບົດລາຍງານຫຍໍ້ນີ້ແມ່ນ ລາຍງານເນື້ອໃນທີ່ໄດ້ນໍາສະເໜີໃນ ກອງປະຊຸມ ສໍາມະນາ ການບໍລິຫານ ຄວາມສ່ຽງ ສໍາລັບ ສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກທີ່ຮັບເງິນຝາກ ທີ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນໃນ ເດືອນມັງກອນ 2020 ທີ່ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ໂດຍ ສະມາຄົມ ການເງິນຈຸລະພາກ ແລະ ທີມງານວິຊາການ ໂຄງການ LAFF ພາຍໃຕ້ ການຊີ້ນໍາຂອງ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ໃນນາມ ອົງກອນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການ LAFF.

2. ເປັນຫຍັງ ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນ?

ການເງິນຈຸລະພາກຖືກຍອມຮັບວ່າເປັນເຄື່ອງມືສໍາຄັນໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ພັດທະນາທຸລະກິດ. ລູກຄ້າ ແລະ ຂະໜາດວົງເງິນຂອງການເງິນຈຸລະພາກມີການ ຂະຫຍາຍຕົວໄວ, ການຂະຫຍາຍຕົວວ່ອງໄວ ດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນເນື່ອງມາຈາກ ວິທີການໃຫ້ບໍລິການທີ່ມີນະວັດຕະກຳ ແລະ ແນວຄວາມຄິດໃໝ່ໆ ຊຶ່ງເປັນການ ປະຕິຮູບການໃຫ້ບໍລິການ ດ້ານການເງິນ ເມື່ອປຽບທຽບກັບ ຮູບແບບການໃຫ້ບໍລິການແບບດັ້ງເດີມຂອງ ທະນາຄານ.

ພ້ອມກັນນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ໄປຄຽງຄູ່ກັນກັບການຂະຫຍາຍຕົວແມ່ນຄວາມສ່ຽງ, ຊຶ່ງຊູ່ມື້ນີ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າມັນມີຄວາມ ຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ແລະ ເປັນປັດໃຈສໍາຄັນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຂະແໜງການເງິນຈຸລະພາກ ມີ ຄວາມໝັ້ນຄົງ. ໃນໄລຍະບໍ່ດົນຜ່ານມານີ້ ເກີດການລົ້ມລະລາຍຂອງບາງ ສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກທີ່ມີ ຊື່ ສຽງໃນວົງການ ເນື່ອງຈາກຂາດຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການບໍລິຫານ, ປະກົດການ ດັ່ງກ່າວຍິ່ງເຮັດໃຫ້ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເພີ່ມທະວີການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ.

ເພາະສະນັ້ນ, ເຫັນວ່າການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງຈະມີຜົນປະໂຫຍດອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ ມີຄວາມຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງ ໄດ້ຫາມາດຕະການລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການເກີດຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ລູກຄ້າກໍ່ຄືທົ່ວຂະ ແໜ ງການຈຸລະພາກໃນ ສປປ ລາວ.

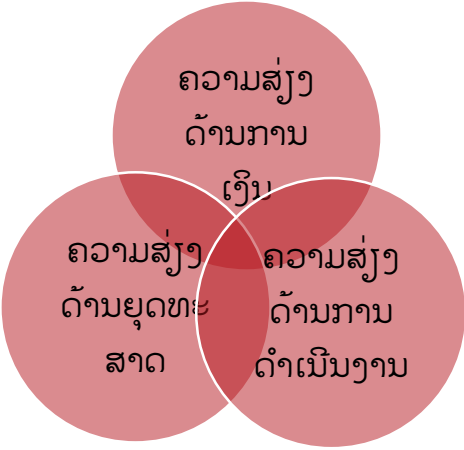
ພາບລວມຂອງຂະບວນການໃນການພັດທະນາຂະແໜງການເງິນຈຸລະພາກໃນ ສປປ ລາວ ກໍ່ຈະບໍ່ມີຫຍັງແຕກຕ່າງກັບປະເທດອື່ນໆ ແລະ ມີຫຼາຍບົດຮຽນທີ່ທອດຖອນໄດ້ຈາກປະສົບການຂອງຫຼາຍໆປະເທດທີ່ວໂລກ ຊຶ່ງສາມາດເອົາມາດັດປັບ ແລະ ນຳໃຊ້ໃນ ສປປ ລາວ. ຕ້ອງມີການບັງຂັບໃຊ້ຫຼັກການການປະຕິບັດທີ່ດີ (best practices) ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ເທົ່ານັ້ນ, ຈຶ່ງຈະສາມາດປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນ ກໍ່ຄື ຄວາມຍືນຍົງຂອງຂະແໜງການເງິນຈຸລະພາກໃນ ສປປ ລາວ.

3. ການເງິນຈຸລະພາກມີຄວາມສ່ຽງຫຍັງແດ່?

ຄວາມສ່ຽງ ແມ່ນເຫດການທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ, ຊຶ່ງຖ້າມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຈະສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສະຖາບັນ. ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າທຸກຄົນສ່ຽງຈະສ້າງຜົນເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນ, ແຕ່ຖ້າຄວາມສ່ຽງເຫຼົ່ານັ້ນຫາກບໍ່ໄດ້ຖືກໃສ່ໃຈເທົ່າທີ່ຄວນຢ່າງເປັນໄລຍະ, ມັນອາດສ້າງຜົນເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ ສະຖາບັນໄດ້. ຈະຕ້ອງໄດ້ຕິດຕາມຢ່າງລະມັດລະວັງ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວກ່ອນທີ່ມັນຈະກໍ່ຜົນເສຍຫາຍ.

ທຸກທຸລະກິດລ້ວນແຕ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ບໍ່ມີທຸລະກິດໃດທີ່ສາມາດຈຳຈັດຄວາມສ່ຽງອອກໄປໄດ້ຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ເພື່ອຄວາມສຳເລັດຂອງທຸລະກິດນັ້ນ, ຈະຕ້ອງໄດ້ວາງນະໂຍບາຍ ແລະ ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອລຸດຜ່ອນ ແລະ ບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວ, ແລະ ມັນຍັງມີຄວາມຈຳເປັນສຳລັບຂະແໜງການທີ່ໃຫ້ບໍລິການດ້ານກາເງິນ ລວມທັງການເງິນຈຸລະພາກ.

ຄວາມສ່ຽງການເງິນຈຸລະພາກ

ຄວາມສ່ຽງສຳລັບສະຖາບັນການເງິນສາມາດຈັດແບ່ງເປັນ ຄວາມສ່ຽງດ້ານການເງິນ, ດ້ານການດຳເນີນງານ ແລະ ດ້ານຍຸດທະສາດ. ຄວາມສ່ຽງຫຼັກໆຕ່າງໆສຳລັບສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກ ສາມາດສັງລວມໄດ້ດັ່ງຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້. ຄວາມສ່ຽງດ້ານການເງິນ ປະກອບດ້ວຍ ຄວາມສ່ຽງສິນເຊື່ອ, ຄວາມສ່ຽງສະພາບຄ່ອງ, ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານການຕະຫຼາດ ຊຶ່ງອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດການສູນເສຍດ້ານການເງິນ. ຄວາມສ່ຽງດ້ານການດຳເນີນງານ

ກອງທຶນສົ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ໃນ ສປປ ລາວ – LAFF

ເກີດຈາກຊ່ອງໄວ້ໃນການດຳເນີນທຸລະກຳ, ຄວາມຜິດພາດຂອງພະນັກງານ ແລະ ການສົ່ງໂກງຕ່າງໆ. ຄວາມສ່ຽງດ້ານຍຸດທະສາດປະກອບດ້ວຍ ການນຳພາ ຫຼື ການຄຸ້ມຄອງ, ຊື່ສຽງ ແລະ ສິ່ງພາຍນອກ

4. ແມ່ນໃຜທີ່ສົນໃຈກັບຄວາມສ່ຽງການເງິນຈຸລະພາກ?

ຄວາມສ່ຽງສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນພົວພັນກັບການດຳເນີນງານຂອງຂະແໜງການເງິນຈຸລະພາກ, ສະນັ້ນທຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກຈະຕ້ອງໃສ່ໃຈໃນການທຳຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງເຫຼົ່ານັ້ນ. ຄວາມສ່ຽງຈະສົ່ງຜົນກະທົບໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນ ເຊັ່ນ ພະນັກງານຂອງສະຖາບັນ, ລູກຄ້າ, ຜູ້ຖືຮຸ້ນ, ຄູ່ແຂ່ງ/ສະຖາບັນອື່ນ, ຜູ້ຝາກເງິນ, ຜູ້ອອກຂໍ້ກຳນົດ-ກົດລະບຽບ ແລະ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ແລະ ຜູ້ອອກນະໂຍບາຍ.

ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຈຸດສົນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ	ຈຸດສົນໃຈ
ຜູ້ອອກນະໂຍບາຍ	ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນ, ຜູ້ຝາກເງິນ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ
ຜູ້ອອກຂໍ້ກຳນົດ	ປະສິດທິພາບໃນການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດ-ກົດລະບຽບ
ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ	ປະສິດທິພາບໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ (accountability)
ສະພາບໍລິຫານ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດ-ລະບຽບ
ຜູ້ຖືຮຸ້ນ	ການລົງທຶນ-ຜົນຕອບແທນ
ພະນັກງານ	ວຽກເຮັດງານທຳ
ລູກຄ້າກູ້ຢືມ	ເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ/ການບໍລິການເງິນກູ້
ຜູ້ຝາກເງິນ	ການຝາກເງິນ/ການລົງທຶນ
ຜູ້ໃຫ້ທຶນກູ້ຢືມ	ການໃຫ້ກູ້ຢືມ
ຄູ່ແຂ່ງ	ສ້າງບັນຫາໃຫ້ກັບຕະຫຼາດ, ໜີ້ຊັກຊ້າ ແລະ ເສຍຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືໃນຂະແໜງການ

ຜົນປະໂຫຍດຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນອາດແຕກຕ່າງກັນ ແຕ່ທຸກພາກສ່ວນລ້ວນແຕ່ຢູ່ໃນລະບົບນິເວດອັນດຽວກັນ, ໃນກໍລະນີທີ່ມີບັນຫາ, ຜົນເສຍຫາຍ ຫຼື ຜົນກະທົບຈະກະທົບຕໍ່ໆກັນ ແລະ ແຜ່ລາມໃນວົງກວ້າງຢ່າງໄວວາ. ສະນັ້ນ, ທຸກພາກສ່ວນມີໜ້າທີ່ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຜົນກະທົບທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນດັ່ງກ່າວ. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງມີປະສິດທິພາບ, ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ວຂະແໜງການຈະຕ້ອງຮ່ວມຈິດຮ່ວມໃຈກັນແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວ ແທນທີ່ຈະອາໄສແຕ່ສະຖາບັນໃດໜຶ່ງແກ້ໄຂນັ້ນແມ່ນເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ ຊຶ່ງໃນຂະບວນການນີ້ ຜູ້ອອກຂໍ້ກຳນົດກົດລະບຽບ ແລະ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ມີບົດບາດສຳຄັນໃນນາມຜູ້ພັກກ.

5. ນິຕິກຳ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ

ບັນດານິຕິກຳທີ່ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ປະກາດໃຊ້ຕໍ່ຂະແໜງການເງິນຈຸລະພາກນັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ແຕ່ລະສະຖາບັນ ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຕ່າງໆນັບແຕ່ມີໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ, ຈຸດປະສົງກໍ່ເພື່ອລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕ່າງໆ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນເອງ ກໍ່ຄືທົ່ວຂະແໜງການ. ຜ່ານມາ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ປະກາດນຳໃຊ້ ຫຼາຍນິຕິກຳ ທີ່ໄດ້ກຳນົດກອບການດຳເນີນງານ ໂດຍສະເພາະແມ່ນວິທີການໃນການຄຸ້ມຄອງ (govern). ນອກຈາກຂໍ້ຮຽກຮ້ອງທາງດ້ານການເງິນແລ້ວ ນິຕິກຳກ່ຽວຂ້ອງຍັງໄດ້ກຳນົດສ່ວນປະກອບ ແລະ ອົງປະກອບ ຂອງຄະນະສະພາບໍລິຫານ, ໃຜສາມາດແຕ່ງຕັ້ງເປັນປະທານສະພາບໍລິຫານໄດ້ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງມີ ຄະນະສະພາບໍລິຫານ ເອກະລາດ ລວມທັງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ¹.

ນອກນີ້ ນິຕິກຳຍັງໄດ້ກຳນົດວ່າໃຜສາມາດເປັນຜູ້ອຳນວຍການ ສກຈ ໄດ້. ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆຂອງບັນດານິຕິກຳ ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຫັນວ່າມີຄວາມເຂັ້ມງວດ ແລະ ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ທຸກສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກຈະຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ. ການຄຸ້ມຄອງມີບົດບາດສຳຄັນໃນການຮັກປະກັນວ່າແຕ່ລະ ສະຖາບັນການເງິນ ຈຸລະພາກໄດ້ປະຕິບັດຕາມ ນິຕິກຳ ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວບໍ່ ແລະ ມີອຳນາດໃນການນຳໃຊ້ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ຈັດການ ແລະ ສະພາບໍລິຫານຂອງ ສະຖາບັນທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ.

ນິຕິກຳຕ່າງໆ ໃນ ສປປ ລາວ ກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັບຂອງປະເທດອື່ນໆ, ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຕໍ່ສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກ ທີ່ ຮັບເງິນຝາກ ຈະເຂັ້ມງວດກ່ວາ ສະຖາບັນການເງິນທີ່ບໍ່ຮັບເງິນຝາກ, ທາງນີ້ກໍ່ເນື່ອງຈາກ ສະຖາບັນການເງິນ ຈຸ ລະພາກທີ່ຮັບເງິນຝາກ ໄດ້ລະດົມເງິນຝາກຈາກມະຫາຊົນທົ່ວໄປ.

¹ ມາດຕາ 21 ຂອງດຳລັດວ່າດ້ວຍ ສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກ, ເລກທີ 460/ນຍ, ລົງວັນທີ 03 ຕຸລາ 2012

6. ຈະບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງແນວໃດ?

ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງບໍ່ແມ່ນກິດຈະກຳທີ່ເຮັດຄັ້ງດຽວໃຫ້ສຳເລັດ, ມັນແມ່ນຂະບວນການ ແລະ ຂະບວນການນີ້ເອີ້ນກັນວ່າ ວົງຈອນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ, ໜ້າວຽກການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງໃນສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກຈະກ່ຽວພັນກັບທຸກລະດັບ ແຕ່ລະດັບມະຫາພາກຈົນຮອດລະດັບຈຸລະພາກ. ຜູ້ອອກນິຕິກຳ ແລະ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ກໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ວົງຈອນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງໃນລັກສະນະແບບດຽວກັບສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກ, ລວມໄປເຖິງຜູ້ລົງທຶນ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນກູ້ຢືມ, ແລະ ສ່ວນບຸກຄົນ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ສຳລັບສ່ວນບຸກຄົນໃນນາມ ຜູ້ກູ້ ແລະ ຜູ້ຝາກ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມສາມາດໃນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງດ້ວຍຕົນເອງໄດ້, ສະນັ້ນ ພາກລັດ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ອອກນະໂຍບາຍຕ້ອງໄດ້ວາງຂໍ້ກຳນົດເພື່ອປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ວົງຈອນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ

ຂະບວນການໃນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງເລີ່ມຈາກການບໍລິຫານລະດັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຫຼື ຄວາມຮຸນແຮງ ຂອງເຫດການທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ຮັບໄດ້ ຫຼື ພາຍໃນຂອບເຂດທີ່ສະຖາບັນກຳນົດ, ຊຶ່ງຄວນຈະ ເລີ່ມຈາກການກຳນົດລະບຸແຕ່ລະຄວາມສ່ຽງ, ການຊີ້ວັດ, ການວາງນະໂຍບາຍ ແລະ ຂະຕອນການ ດຳເນີນງານ,

ກອງທຶນສົ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ໃນ ສປປ ລາວ – LAFF

ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຮັບຜິດຊອບຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ທົບທວນຢ່າງເປັນປະຈຳ. ວົງຈອນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງນີ້ຈະບໍ່ແມ່ນດຳເນີນຈາກຈຸດເລີ່ມຕົ້ນໄປສູ່ຈຸດສຸດທ້າຍ, ຖ້າຢາກໃຫ້ ມີປະສິດທິພາບ ວົງຈອນນີ້ຕ້ອງເປັນວົງຈອນທີ່ໜຶ່ງຕິງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຕະຫຼອດເວລາ.

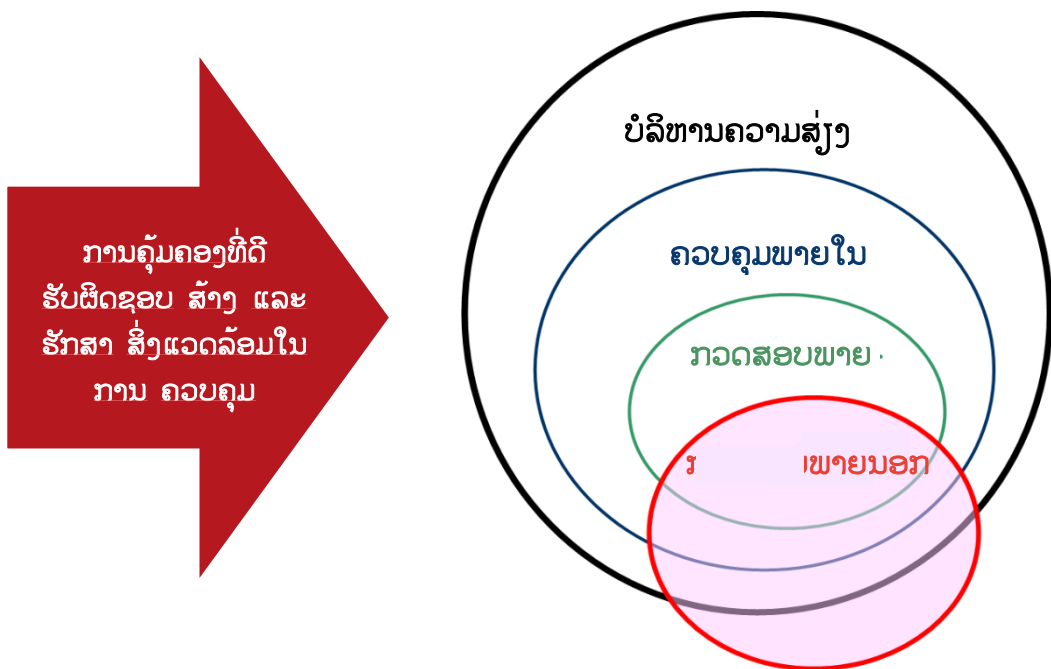
ຂະບວນການໃນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງຈະແມ່ນການຫາວິທີ ປ້ອງກັນ (preventive), ສືບຫາ (detective) ແລະ ປັບປຸງແກ້ໄຂ (corrective).

ຂະບວນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງໃນສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຢ່າງພຽງພໍ ຈາກການກວດສອບພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ. ສອງໜ້າວຽກນີ້ຈະແມ່ນວຽກເສີມ, ບໍ່ແມ່ນວຽກເພີ່ມ. ອີງຕາມ ຂໍ້ກຳນົດໃນການຄຸ້ມຄອງສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກ, ການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການກວດສອບພາຍໃນ ແລະ ຜູ້ກວດສອບພາຍໃນແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະພາບໍລິຫານ.

7. ສິ່ງແວດລ້ອມໃນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ

ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງແມ່ນການບໍລິຫານກິດຈະກຳຂອງສະຖາບັນໃນເຊິ່ງຕັ້ງໜ້າ (proactive), ຊຶ່ງວຽກບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງນີ້ ຈະຕ້ອງຝັງຕິດຢູ່ທຸກລະດັບຂອງການບໍລິຫານ ແລະ ຈະສະໜັບສະໜູນໃນຂັ້ນຕອນ ແລະ ລະບົບການດຳເນີນງານຂອງສະຖາບັນ. ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງຈະຕ້ອງບໍ່ຖືວ່າເປັນພຽງກິນໄກໃນການປ້ອງກັນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນເຄື່ອງມືໃນການຍົກລະດັບຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງສະຖາບັນ.

ມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍທີ່ສະຖາບັນຈະຕ້ອງມີນະໂຍບາຍ ແລະ ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນງານໃນການບໍລິຫານ ຄວາມສ່ຽງຢູ່ທຸກລະດັບ, ແຕ່ເຖິງຢ່າງກໍຕາມ, ຖ້າບໍ່ມີສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ກໍຈະເຮັດໃຫ້ການບໍລິຫານ ຄວາມສ່ຽງຂາດປະສິດທິພາບໄດ້ເຊັ່ນກັນ.

ກອງທຶນສົ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ໃນ ສປປ ລາວ – LAFF

ສຳລັບ ພາກລັດຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂະແໜງການ (ສະມາຄົມ), ໂດຍສະເພາະຜູ້ອອກຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ແມ່ນການສ້າງ ແລະ ຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍດັ່ງກ່າວ, ສຳລັບ ສະຖາບັນແລ້ວ ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງ ສະພາບໍລິຫານ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງວ່າ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດີ (good governance) ມີບົດບາດສຳຄັນໃນການບໍລິຫານ ຄວາມສ່ຽງຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

8. ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງໃນ ສກຈ

ໃນລະດັບສະຖາບັນ, ການສ້າງ ແລະ ຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍສຳລັບການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ແມ່ນ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍຂອງສະພາບໍລິຫານ. ຕໍ່ກັບໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບນີ້ ໃນດຳລັດ ແລະ ບົດແນະນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດ ວ່າດ້ວຍສະຖາບັນການເງິນຈະລະພາກໄດ້ລະບຸລະອຽດແລ້ວ.

ຈຳນວນສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານແມ່ນ 3-7 ທ່ານ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນຈະມີປະທານສະພາ 1 ທ່ານ, ແລະ ສະມາຊິກ ສະພາບໍລິຫານເອກະລາດ 1 ທ່ານ, ວາລະດຳເນີນງານ 3 ປີ, ສາມາດມາດຖືກເລືອກຕັ້ງໃໝ່ໄດ້. ສະພາ ບໍລິຫານຈະການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການກວດສອບພາຍໃນ ແລະ ຜູ້ກວດສອບພາຍໃນ. ນອກນີ້ ຍັງໄດ້ລະບຸ ລະອຽດວ່າສະພາບໍລິຫານຈະບໍ່ສາມາດມອບໜ້າທີ່ຂອງຕົນໃຫ້ຄົນອື່ນປະຕິບັດແທນໄດ້, ແລະ ຕົນເອງຈະຕ້ອງ ຮັບຜິດຊອບຜົນເສຍຫາຍຂອງສະຖາບັນ ຊຶ່ງເກີດຈາກຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນ.

ຄະນະກຳມະການກວດສອບພາຍໃນຈະເປັນຜູ້ນຳໜ້າພາທາງໃນການພັດທະນາ ແລະ ຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ ເອື້ອອຳນວຍໃນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນ ແລະ ດຳເນີນການກວດສອບພາຍໃນຕາມເວລາ ທີ່ ກຳນົດ.

ເພື່ອເປັນບ່ອນເອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ສະພາບໍລິຫານ ແລະ ຄະນະບໍລິຫານຂັ້ນອາວຸໂສຈະຕ້ອງ ສ້າງ ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ກວມລວມເອົາ ຊຶ່ງສະທ້ອນເຖິງທັດສະນະຄະດີ, ຄວາມຕື່ນຕົວ ແລະ ການປະພຶດ ຂອງສະຖາ ບັນຕໍ່ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ.

ດັ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້, ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງແມ່ນຂະການທີ່ຈະຕ້ອງໃຫ້ທຸກຄົນໃນສະຖາບັນມີສ່ວນຮ່ວມ, ທັງນີ້ກໍ່ເນື່ອງຈາກວ່າຄວາມສ່ຽງຕ່າງໆຈະຕິດພັນ ແລະ ແຜງຕົວຢູ່ກັບທຸກໜ້າວຽກພາຍໃນສະຖາບັນ.

9. ທິດທາງຕໍ່ໜ້າ

ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງໃນການເງິນຈຸລະພາກແມ່ນປະເດັນສຳຄັນຫຼາຍ ແລະ ຈາກປະສົບການທີ່ເກີດຂຶ້ນຜ່ານມາ ໃນ ສປປ ລາວ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງຮັດກຸມຂຶ້ນ. ສຳລັບ ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ຂອງບັນດາສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກທີ່ຮັບເງິນຝາກໃນ ສປປ ລາວ ແລ້ວ, ເຫັນວ່າ ຍັງມີຫຼາຍຈຸດທີ່ຈະຕ້ອງ ໄດ້ປັບປຸງແກ້ໄຂ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການສ້າງບັນຫາດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຕໍ່ສັງຄົມ. ຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວອາດພາໃຫ້ ເກີດຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ປະຊາຊົນ.

ທຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂະແໜງການ ການເງິນຈຸລະພາກ ລ້ວນແຕ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ດັ່ງກ່າວນີ້. ໃນນັ້ນ, ອົງກອນອອກຂໍ້ກຳນົດ-ກົດລະບຽບ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ມີບົດບາດສຳຄັນ ໃນການເປັນຫົວຈັກ

ກອງທຶນສົ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ໃນ ສປປ ລາວ – LAFF

ຫຼັກແຫຼ່ງໃນການໃຫ້ແນວທາງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເພື່ອຮັບປະກັນວ່າການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດ-ກົດລະບຽບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ນອກນີ້ ການມີລະບົບການຄຸ້ມຄອງທີ່ດີຂອງສະຖາບັນ ຈະເປັນຕົວຊ່ວຍໃນການບັນລຸຕາມ ເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ.

ໃນທີ່ນີ້ ສະພາບໍລິຫານຄວນຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ແລະ ເຮັດໜ້າທີ່ໃນການພັດທະນາ ກົນໄກ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດີ (good governance) ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ ສະຖາບັນ ມີບັນຍາກາດສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ ເໝາະສົມ. ສະພາບໍລິຫານຈະຕ້ອງເປັນເຈົ້າການ ແລະ ນຳໜ້າພາທາງໃນການ ບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ, ການປະຕິບັດສິ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີໂອກາດໄດ້ຮຽນຮູ້, ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ດ້ານຂໍ້ກຳນົດກົດລະບຽບ, ຮຽນຮູ້ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່, ທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງໂຄງປະກອບໂຄງຮ່າງການຄຸ້ມຄອງ, ບັນຈຸຄະນະກຳມະການກວດສອບ, ການຄວບຄຸມພາຍໃນ, ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການວາງແຜນທຸລະກິດ.

ສະມາຄົມການເງິນຈຸລະພາກ (ສມກຈ) ມີບົດບາດສຳຄັນໃນນາມ ເປັນອົງກອນຕາງໜ້າຂອງຂະແໜງການເງິນຈຸລະພາກ. ສມກຈ ຈົ່ງສືບຕໍ່ເປັນສື່ກາງໃນການໜ້າພາທາງແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ດ້ານການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງມັນ, ສົ່ງເສີມນຳໃຊ້ຫຼັກການ ການປະຕິບັດທີ່ດີໃນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ, ຫຼີ້ນບົດບາດເປັນຜູ້ສະໜອງການບໍລິການດ້ານວິຊາການ.

ກົມຄຸ້ມຄອງສະຖາບັນການເງິນ ມີບົດບາດສຳຄັນໃນການພັດທະນາຫຼັກການໃນການປະຕິບັດທີ່ດີໃນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງໃນຂະແໜງການ ແລະ ການຮັບປະກັນການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດ-ກົດລະບຽບຂອງ ສກຈ. ແນະນຳໃຫ້ ກົມຄຸ້ມຄອງສະຖາບັນການເງິນເປັນຜູ້ປຸກລະດົມນຳພາ ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ໃນການບໍລິຫານ ຄວາມສ່ຽງ, ຈັດເວທີສົນທະນາປຶກສາຫາລືກັບບັນດາ ສກຈ ຢ່າງເປັນປະຈຳ, ໃຫ້ຂໍ້ສະເໜີແນະໃນການປັບປຸງ ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆຖ້າເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ, ແລະ ຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດ-ກົດລະບຽບດັ່ງກ່າວຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ສະຫຼຸບລວມແລ້ວ, ຢາກຈະເນັ້ນຄືນວ່າ ສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກ ແລະ ສະພາບໍລິຫານ ຈະຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ເປັນເຈົ້າການໃນການສ້າງກົນໄກການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທີ່ດີ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທຸກພາກສ່ວນ, ໂດຍສະເພາະປະຊາຊົນລາວທີ່ເປັນຜູ້ຜາກ ແລະ ຄອບຄົວທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ.